Melburno lietuviai džiaugiasi sugebėję karantino sąlygomis paskatinti dar didesnį susidomėjimą lietuvių kalba

Dr. Rasa RUSECKAITĖ
Australijos lietuvių bendruomenės Švietimo Tarybos pirmininkė

2020 metai jau tuoj bus istorija, tačiau norisi juos apžvelgti ir apibendrinti lietuvių kalbos mokytojos ir Švietimo Tarybos pirmininkės akimis – iš miesto, kuriame karantinas rodėsi, niekada nesibaigs.

Melburne prieš metus gyvenome visai kitomis nuotaikomis… Metų galas, visi laukė Kalėdų, švenčių, atostogų, o vaikai – Kalėdų Senelio ir dovanų. Melburno Lietuvių namuose naujai susikūręs vaikų būrelis „Pelėda“, vadovaujamas Aušros Brazaitis, surengė nuostabią kalėdinę eglutę. Būrelis „Pelėda“ tapo labai mylimas Melburno Lietuvių klubo, nes mažų vaikų klegesys privertė vyresnio amžiaus bendruomenę nusišypsoti ir pajudėti.

Puikiai praėjusi 2019 m. gruodžio kalėdinė šventė atgaivino klubą ir visus jame susirinkusius. Šventėje pasirodė ir vyresnioji karta. Jie sudainavo dainą „Tyli naktis“ net trimis kalbomis, žodį tarė kunigas J. Deveikis, „Pelėdžiukai“ suvaidino spektaklį pagal dainą „Išėjo tėvelis į mišką“, atėjo ir Kalėdų Senelis, mokantis šokti pramoginius šokius, vyko kalėdinė mugė…

: 2019 m. gruodžio kalėdinė šventė Melburno Lietuvių klube. Būrelis „Pelėda“ scenoje

2019 m. gruodžio kalėdinė šventė. Būrelis „Pelėda“ pasitinka Kalėdų Senelį.
Iš kairės: Kalėdų Senelis Paulius, Snieguolės Rasa ir Aušra

Paskui prasidėjo Kalėdinės atostogos, po kurių visi lietuviai ir vėl tikėjosi susitikti Klube, o vaikai ir besimokantieji lietuviškai nekantriai laukė naujų mokslo metų, kurie Australijoje paprastai prasideda vasario mėnesį. Deja, visus planus sujaukė koronaviruso pandemija ir Melburno Lietuvių klubas, veikęs beveik 60 metų, pirmą kartą istorijoje buvo priverstas užsidaryti.

Melburne yra įsikūrusi iš tiesų nemaža lietuvių bendruomenė. Nuo pokario laikų lietuviai rinkdavosi Lietuvių klube padainuoti, pašokti, pasikalbėti ar pavalgyti tradicinių sekmadienio pietų. Lietuvybės išlaikymas čia yra svarbus tiek jauniems, tiek vyresniems, o vienas jos svarbiausių bruožų yra kalba. Melburne lietuvių kalbos mokosi ne tik vaikai ir jaunimas, bet ir suaugusieji. Jie gali pasirinkti, kokią grupę nori lankyti: pradedančiųjų arba pažengusiųjų. Pradedančiuosius moko Paulius Petraitis. Paulius yra vietinis lietuvis – jis čia gimęs ir augęs, o kalbėti išmoko iš savo tėvų ir senelių. Tiesa, savo kalbos įgūdžius Paulius tobulina pažengusiųjų pamokose, kurias vedu aš. Na, o pamokos vyksta vieną kartą per savaitę. Šiuo metu pas mus mokosi 25 mokiniai.

Užsidarius Klubui karantino metu iškyla klausimas – ką mums daryti, kaip dirbti toliau, būti ar nebūti? Nusprendžiame nepasiduoti ir pamokas tęsti nuotoliniu būdu „Zoom“ platformoje. Kad ir kaip būtų keista, visi labai greitai pripranta prie naujos mokymo aplinkos. Susikuria dar viena nauja vaikų grupė, kurią moko Paulius. Jie sekmadienio rytais labai žaismingai mokosi klausydami Kakės Makės dainelių ir pasakėlių, o vaikučiams toks mokymosi stilius labai patinka.

Pas mus tuo metu virusas siautėjo ir toliau. Antroji banga ir, atrodo, niekada nesibaigsiantis karantinas Melburną išgarsino visame pasaulyje. Įvesta komendanto valanda ir dar visa galybė kitų apribojimų, tačiau tai mums netrukdė dirbti.

Net tokiom aplinkybėm mes neišsiskyrėm, o dar labiau sustiprėjom. Labai džiaugiamės ir esame dėkingi, kad Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerija kaip tik laiku suorganizavo nuotolinio mokymo kursus, kuriuose dalyvavo abu mūsų mokytojai. Esame labai dėkingi už kursus „Lyderių laikas“, per kurios galėjome susipažinti ir bendrauti su kitomis pasaulio lietuvių bendruomenėmis, dalintis žiniomis ir metodinėmis priemonėmis.

„Pelėda“ vėl pradėjo savo veiklą nuotoliniu būdu. Kartą ar du kartus per mėnesį vaikučiai bendraudavo įvairiomis formomis: spektakliukais, vaizdinėm priemonėm ir panašiai. Muzikos pradmenų vaikučius pradėjo mokyti muzikos pedagogė, M. K. Čiurlionio menų mokyklos mokytoja Sonata Tamašauskaitė-Petkienė, su kitomis pasaulio bendruomenėmis buvo sukurti bendri projektai.

Karatinui atslūgus, dabar po truputį grįžtame į senas vėžes, tačiau dauguma jau priprato prie naujo mokymo „stiliaus“ – vis dėlto niekur nereikia važiuoti, nereikia nerimauti dėl užkrato, namie mokytis savoje aplinkoje galbūt netgi yra patogiau. Išvada peršasi tik viena: kas mūsų nenužudo – daro stipresnius! Todėl labai didžiuojuosi visais bendruomenės lietuviais, vaikučiais ir jų tėveliais. Panašu,

kad šis laikotarpis ne tik mūsų neišskyrė, bet tapome dar artimesni vieni kitiems savo noru bendrauti ir išlaikyti mūsų tautą, tradicijas ir vertybės. To linkime ir kitoms šalims! Lietuvybės išlaikymas, kiekvienas lietuviškas žodis tiek mažo, tiek didelio lūpose tebūnie geriausiais skiepais nuo bet kokio viruso.

Sveikatos ir gražių švenčių Jums linki Melburno vaikų, jaunimo ir suaugusiųjų lietuvių kalbos grupė ir būrelis „Pelėda“.

pasauliolietuvis.lt